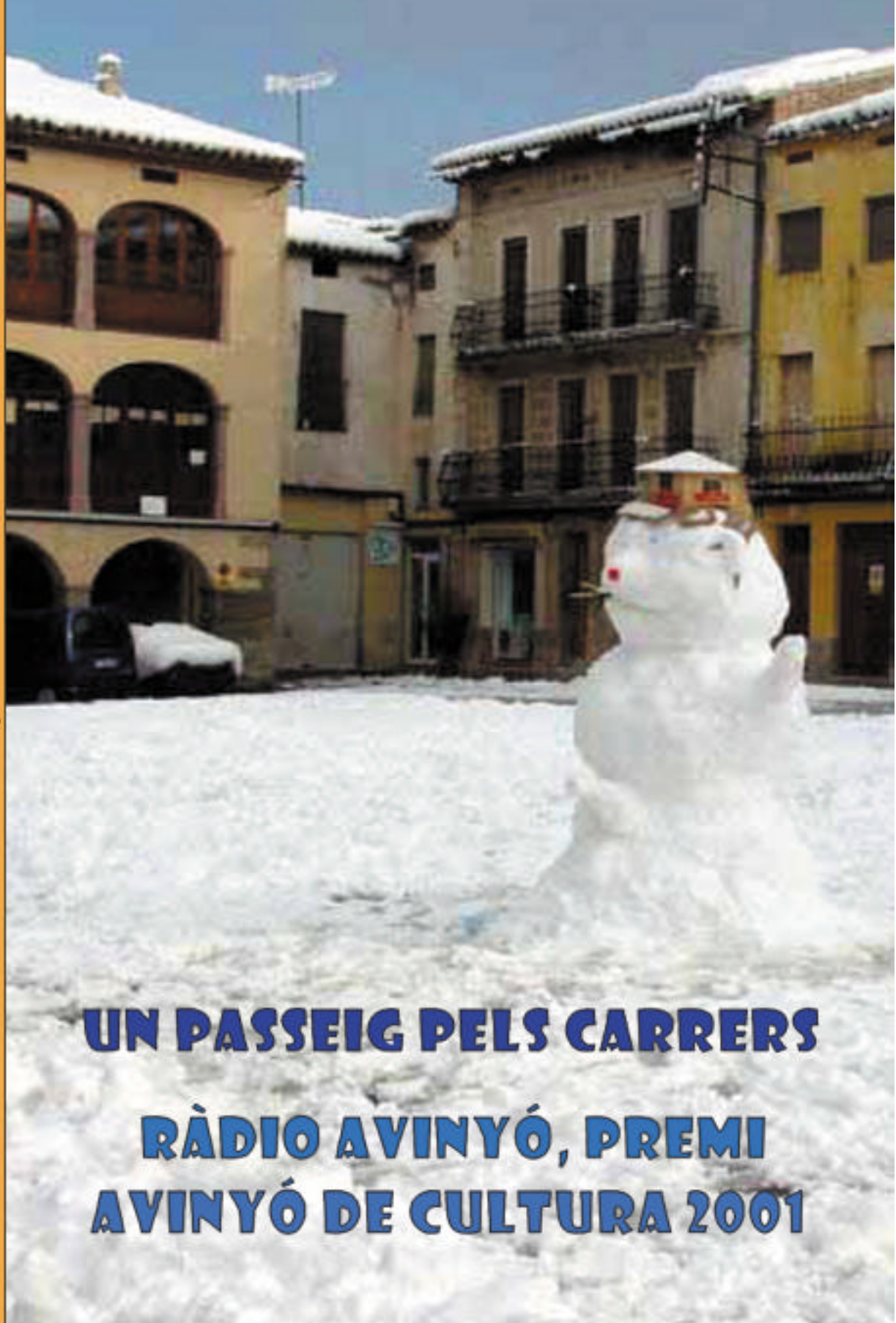

el garrrofi

Butlletí d'informació municipal. Gener de 2002. Any II. Número 2.

UN PASSEIG PELS CARRERS
RÀDIO AVINYÓ, PREMI
AVINYÓ DE CULTURA 2001

SUMARI

- 3** Un passeig pels carrers
- 6** Biblioteca: resum de l'any
- 7** Entitats: activitats i projectes de cooperació i solidaritat d'Avinyó
- 8** La Germandat de Sant Joan d'Avinyó prepara el centanari
- 9** GEA.: Pensa globalment i actua localment.
- 11** 20 anys de Ràdio Avinyó.
- 12** Tradicions: El menjar de Nadal.
- 14** Societat: L'adopció, quin camí seguir?
- 16** L'Ajuntament informa
- 26** El grup IDEA diu.....
- 28** La nevada.
- 30** Actes
- 32** Conte:Diari d'un gra de blat
- 34** Opinió.
- 35** Passatemps.

EDITORIAL

Comença un nou any i amb ell nous projectes i noves il·lusions. Amb el nou any neix a Avinyó una nova entitat: Comunicació Local d'Avinyó (CLA), que engloba Ràdio Avinyó, la redacció de **eL garRofí** i els futurs mitjans de comunicació (televisió, web...) que s'hi puguin anar sumant. El que s'acaba és un any en el qual hem vist néixer un nou mitjà de comunicació, que és **eL garRofí**, hereu de les publicacions sorgides fins ara a Avinyó, i el que comença és un any ple de projectes per veure'l créixer i consolidar-se.

En aquest nou exemplar de **eL garRofí**, com podreu comprovar, hem sumat ja un nombre considerable de col·laboracions, ja sigui a títol individual o col·lectiu. I aquesta és una de les màximes aspiracions de l'equip de redacció: que **eL garRofí** englobi cada dia un nombre més elevat d'opinions i que sigui un altaveu obert a tothom qui vulgui, d'una manera sempre respectuosa, expressar les seves idees i inquietuts. Esperem que en aquest any que encetem siguin moltes més les persones que se sumin a aquest projecte i puguem fer gran aquest mitjà de comunicació local. La intenció de l'equip de redacció del butlletí és poder arribar a consolidar una periodicitat estable per a la revista i poder-vos-la fer arribar a casa trimestralment. També volem aprofitar per demanar disculpes per les possibles errades que hi pugui haver, ja siguin de redacció com de distribució de la publicació, i esperem poder-la anar millorant amb el temps. Felicitat any nou!!

eL garRofí, butlletí d'informació municipal d'Avinyó

Edita: Ajuntament d'Avinyó

Redacció, disseny i maquetació: Adjutori Altarriba, Queralt Armenteros, Queralt Casals, David Clusellas, Núria Morera i Eugeni Vila

Fotografia: Eugeni Vila, Núria Morera, escola Barnola i Ajuntament d'Avinyó.

Correcció: Anna Planas

La història escrita en els noms dels carrers

Els topònims reflecteixen la idiosincràsia d'un poble

DAVID CLUSELLAS

Una de les maneres de conèixer més bé un poble o una ciutat és tot fixant-se en els noms dels seus carrers. Sovint, aquests ens aporten moltes dades sobre les característiques dels seus habitants, ja siguin del present o del passat. De vegades, els noms dels nostres carrers ens recorden les activitats que s'hi realitzaven. A Barcelona, per exemple, la plaça del Pes de la palla i la plaça de les Pageses evocuen el passat comercial de l'edat mitjana. Ara bé, quins són els noms que els avinyonencs hem escollit - o, potser més ben dit, que les autoritats avinyonenques han escollit al llarg dels anys- per tal que lluin a les façanes dels nostres edificis?

Us proposem fer un petit repàs per

Un matí de tardor al Passeig

la memòria dels nostres carrers.

Un primer grup de noms de carrer inclouria els consagrats a aquelles persones o llinatges vinculats a Avinyó que han contribuït a l'evolució històrica del nostre poble i a la seva projecció exterior. És el cas dels carrers d'Antoni Pont, Anna Verdaguer, Barnola, Doctor Herms, Josep Illa Font i el carrer Josep Perarnau.

En segon lloc, i en un altre ordre de coses, trobem els carrers que

mostren el passat religiós del municipi: ens referim als carrers de

«Els d'Anna Verdaguer i Verge de Montserrat són els únics carrers amb nom de dona que hi ha a Avinyó»

«El bateig de nous carrers ajuda a configurar el present i a reconèixer-lo d'una manera institucional»

Sant Antoni, Sant Jaume, Sant Joan, Sant Jordi i Sant Josep. Avinyó ha estat un poble on la majoria dels seus habitants han professat la fe cristiana. Si en algun moment del passat la religió majoritària hagués estat una altra, segurament hi trobaríem més d'una referència, encara que hagués restat oculta i fossilitzada en algun topònim aïllat o en el mateix nom del poble, com és ara el cas de poblacions com El Gaió i Benicarló, totes dues d'origen àrab.

Tornant a Avinyó, també hi ha un grup de carrers dedicats a alguns personatges il·lustres de la cultura catalana. Ens referim als carrers de Costa i Llobera, Salvador Dalí, Àngel Guimerà, Joan Miró, Mn. Cinto Verdaguer, Pompeu Fabra, Enric Prat de la Riba i Santiago Rusiñol, entre d'altres.

I, en darrer lloc, esmentarem els carrers que llueixen els topònims de ciutats, comarques i indrets propers a Avinyó o del mateix municipi: Barcelona, Berga, Canigó, Turic, Montseny, Sallent, Raval, Prats...

«Els noms dels carrers d'un poble tendeixen a reflectir la realitat dels seus habitants»

Carrer de Josep Perarnau

Com dèiem, els topònims tendeixen a reflectir la realitat dels seus habitants -ja sigui de creença, de costums, de valors, de tradicions, d'activitats, etc.-, encara que sempre se sol produir un decalatge entre allò reflectit i el present.

Els topònims, doncs, no són res més que fòssils que poden

ajudar a conèixer més bé el nostre passat. Tanmateix, el bateig de nous carrers també ajuda a configurar el

present i a reconèixer-lo d'una manera institucional. Pensem, per exemple, en els antics paseo del General Mola (l'actual passeig), la plaza del Generalísimo (la plaça

Major), la calle de Calvo Sotelo (el carrer del Dr. Fleming) i la calle de José Antonio (la carretera de Prats). Existeixen mentre la realitat del

moment era la franquista. La inamobilitat dels topònims dels carrers (si més no del seu caire) in-

dica que, amb els anys, els canvis socials han estat mínims. Probablement, durant el segle XXI, els pobles -les ciutats ja ho han fet- adoptaran topònims forans a la *tradició* a mesura que la població canviï, ja sigui de valors, culturalment o ètnica. No hem d'estranyar-nos d'aquest fet, ja que els nous noms de carrers no faran res més que reflectir la realitat del moment.

En aquest sentit, Avinyó -i segurament la resta de poblacions de la comarca- sembla ancorat al passat. O potser hauríem de dir que els seus topònims no s'adeqüen a la realitat que li és pròpia?

A tall d'exemple, direm que en tot el terme municipal només dos carrers duen nom de dona -un dels quals correspon a la maredeu de Montserrat- i no n'hi ha cap que representi els influxos exteriors -si salvem, és clar, el carrer del Doctor Fleming. Així doncs, de cara a la urbanització de terrenys i a la inauguració de nous carrers, potser caldria que penséssim en quins topònims podem sentir-nos identificats i observar, d'altra banda, si l'elecció té una correspondència amb la realitat o si, en canvi, tendeix a consolidar un present pretèrit i anacrònic.

Biblioteca: resum de l'any

Durant l'any 2001, la biblioteca ha ampliat el seu fons amb l'entrada de més de 900 volums nous, entre els quals es troben les últimes novetats en novel·la, contes, medi ambient, genètica, novel·la juvenil..., i amb la subscripció d'un total de 30 revistes diferents. A més, diàriament es posa a disposició dels lectors La Vanguardia, Regió7 i el diari Avui. S'ha configurat pròpiament la secció de Col·lecció Local, en què es recull tota la informació relacionada amb el poble d'Avinyó, cartells de festes i activitats, documentació sobre entitats, Ajuntament, escola... Aquest fons es pot consultar en horari de biblioteca, tot i que hi ha alguns documents que són exclosos de préstec.

S'ha treballat activament en la creació d'un fons específic especialitzat en el món del vi i la vinya, recollint tota la informació sobre la vinya al Pla de Bages i a Avinyó, sobre la verema, criança, viticultura, cata, història... A final d'any, l'Ajuntament ha fet una compra de diferents obres sobre mecanització, enginyeria i enologia, així com un diccionari especialitzat en termes de viticultura.

D'altra banda, la biblioteca d'Avinyó ha rebut la visita de diferents rondallaires durant aquest últim any. Durant el període gener-juny, el primer dijous de cada mes

es van explicar contes per als més petits de la casa, els quals venien acompanyats de pares i avis. Aquestes sessions de contes van tenir molt d'èxit, amb una participació molt elevada d'entre 40 i 60 nens, que van poder escoltar contes com *El pare pallassot*, *La caputxeta vermella*, *Els tres porquets*, *El conte dels Drets Humans...* van construir un estel i un pallasso i van cantar i explicar contes de Nadal. Tots els nens van conèixer la Gemma i l'Antònia, que van explicar el seu llibre: *Mira, mira i endevina*. Una rondallaire amb molt d'èxit va ser Clara Gavalrà, filla d'Avinyó. Per acabar l'any, s'ha programat un grup d'animació infantil, Els Lluetàtics i la Pruna. A la biblioteca també es van organitzar altres activitats, com una exposició sobre El Projecte Rius, documentació relacionada amb l'Afganistan, Guia de lectura El Nadal...

Aquest estiu, la biblioteca va obrir una sucursal a la piscina, amb els diaris i diferents fons per a petits i grans, portat per Eva Carrera.

Dues novetats són Internet i la informatització de tot el fons de la biblioteca i del préstec. Internet funciona amb accés lliure i gratuït.

La informatització s'ha portat a terme durant l'any 2001, i actualment s'estan fent carnets nous

a tots els lectors. Per tal de fer-se el carnet, tothom ha de portar una foto i el DNI.

Per a l'any 2002 s'ha programat l'Hora del Conte, el primer dijous de cada mes fins al maig. La primera sessió se celebrarà el dia 10 de gener, a les 6 de la tarda. A més, hi ha diferents exposicions, de les quals us informarem puntualment.

Per acabar amb quatre ratlles, dir a **eL garRoí** que endavant amb la publicació, ja que contribueix a fer més rica la cultura avinyonenca i en reforça la identitat.

Fina Sala

DADES ANY 2000

Dies de servei:	246
Usuaris:	6.419
Usuaris de préstec:	
Menors de 14 anys:	798
A partir de 14 anys:	1.055
Documents prestats:	
Fons general:	1.163 llibres
Fons infantil:	1.119 llibres
Documents electrònics:	217
Revistes (exemplars):	741
Documents nous:	971 llibres
Dades econòmiques:	
<u>Diutació de Barcelona:</u>	Personal
Adquisició de llibres:	950.362ptes
Subscripcions:	300.916 ptes
Transports:	99.989 ptes
Subministraments:	155.574ptes
Altres manteniments:	76.319ptes
Activitats:	22.748ptes
<u>Ajuntament d'Avinyó:</u>	
Subscripcions:	5.700ptes
Comunicacions informàtica:	99.852ptes
Subministraments:	277.236ptes
Neteja:	418.542ptes
Altres manteniments:	32.128ptes
Activitats:	43.317ptes
<u>Altres/Generalitat:</u>	
Adquisició de llibres:	283.728ptes
Total Despeses Biblioteca:	6.973.857Ptes
	41.913,72Euros

Cooperació i Solidaritat d'Avinyó informa

La publicació que teniu a les mans ens permet, de nou, informar sobre les darreres activitats amb les quals ens hem implicat.

Esmentarem, en primer lloc, la recollida de joguines velles que s'ha portat a terme a l'escola Barnola. Enguany, a proposta del nostre grup i amb el suport de l'AMPA, el poble d'Avinyó ha col·laborat una altra vegada en la recollida de joguines velles que organitza el Moviment del País de l'Arc Iris (Comunitat de San Egidí). Aquesta comunitat recicla les joguines recollides -les renta i les repara- per després vendre-les durant els dies de la seva festa-mercat. Aquest desembre, els dies de venda de joguines han estat el 8, 9, 15 i 16, i han tingut lloc a la plaça de la Catedral de Barcelona i a la plaça de Sant Domènec de Manresa, entre altres ciutats europees. Els diners obtinguts serveixen, en aquesta ocasió, per ajudar els malalts de sida de Moçambic (Àfrica). En altres campanyes, els beneficis s'han destinat a la reconstrucció de cases de Maputo, a pagar durant un any els berenars dels infants d'una escola de Moçambic i a minimitzar les despeses d'un hospital pneumològic

de Guinea Bissau. Moltes *rejoguines* també s'han fet arribar a l'Hospital Pediàtric de Tirana (Albània).

Per altra banda, durant les festes de Nadal també hem col·laborat amb Creu Roja Joventut en la recollida de joguines noves i no bèl·liques, tal com hem anat fent aquests darrers anys.

Finalment, informem a tots els avinyonencs que els amics de la Comissió d'Ajut al Poble Sahrauí de Sallent ja ens han fet arribar una

carta d'agraïment (veure quadre adjunt) per l'ajut econòmic rebut el passat mes de juny, diners que es varen recaptar el dia de les actuacions musicals del grup *Ni Cinc*. Aquest agraïment, doncs, el fem extensiu a totes les persones que aquell dia van col·laborar en la festa -ja sigui actuant com essent espectadors-, sense les quals aquest ajut no hauria existit mai. Amb les 175.000 pessetes es varen comprar tres Kits fotovoltaics, cadascun dels quals consta de: placa solar de 47W,

Arribada a l'aeroport de Barcelona

ENTITATS

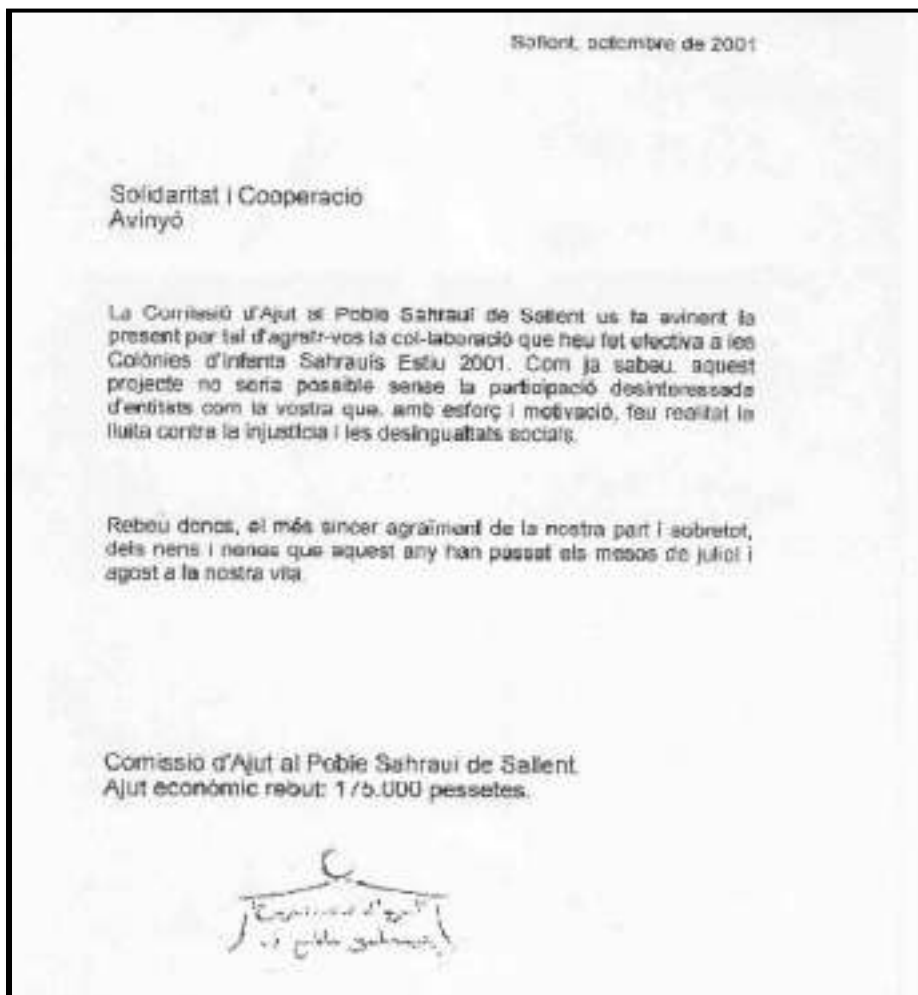
regulador ISOLER 10 A i 10 m de cablejat de 4 mm.

En relació al poble sahrauí ens resta afegir que de cara al proper mes de gener estem preparant una xerrada informativa sobre què està passant al Sàhara i quins són els tràmits que cal fer per tal d'acollir infants sahrauís al nostre poble - davant l'interès mostrat per algunes famílies avinyonenques. Aquesta xerrada anirà a càrrec dels membres

de l'esmentada comissió sallentina i tindrà lloc al Centre Cívic el segon o tercer diumenge de gener (ja n'informarem puntualment).

Esperem que l'assistència a aquest acte sigui una mostra més de la solidaritat i l'escalf que Avinyó ha mostrat en repetides ocasions.

Gemma Guiteras
Membre de Cooperació i Solidaritat d'Avinyó

Carta d'agraïment de la Comissió d'ajut del poble sahrauí

La Germandat de Sant Joan d'Avinyó prepara el centenari

Bandera de la Germandat

L'Associació de Veïns de la Germandat de Sant Joan d'Avinyó, que segurament és l'entitat més antiga del poble, celebrarà l'any 2007 el seu centenari, i, tot i que encara falten 5 anys, ja es comencen els preparatius. Per aquest motiu, la junta de la Germandat ha fet emmarcar en una vitrina la bandera de l'entitat perquè pugui ser exposada en la propera reunió de socis. Aquesta bandera va ser brodada a mà i està molt ben conservada. Hi consta l'any de fundació de l'associació, el 1907, i era utilitzada en les processons en què participava la Germandat. La junta està constituïda per 6 persones i Josep Llimargas n'és el president.

Pensa globalment i actua localment

El passat dia 9 de novembre, una trentena de persones d'Avinyó vam tenir l'ocasió d'assistir a la xerrada d'en Martí Boada, geògraf i naturalista. Aquesta estimació per la natura, ell la relaciona amb el seu origen rural, ja que va néixer a Sant Celoni, al peu mateix del Montseny. Si hagués de resumir la seva xerrada, que no és exactament la meva intenció, utilitzaria la frase cèlebre: «Pensa globalment i actua localment».

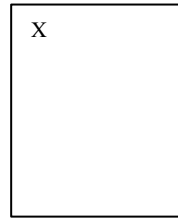
Alguns dels conceptes que va tractar, tot i que ens resulten familiars per les vegades que els hem sentit en els mitjans de comunicació, penso que val la pena de reflexionar-hi.

- La població humana està creixent d'una forma exponencial en els últims anys. Per entendre millor el que això significa, en Martí ens va posar un exemple molt didàctic: Imaginem-nos que tenim una piscina com la del dibuix, i ens llevem un dia al matí i veiem que hi ha aparegut una planta aquàtica. Ens alegrem de veure-la. L'endemà n'hi ha dues, el tercer dia n'hi trobem quatre; el quart dia, vuit; el cinquè dia, setze; el sisè, en veure que ja n'hi ha trenta-dues i que això representa la meitat de la superfície de la piscina, ens comencem a preocupar, ja que pensem que potser

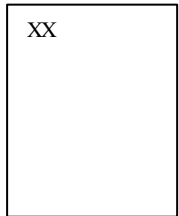
no és del tot adequat que se'n ompli tota la piscina de plantes. Pensem, però, que tenim uns quants dies de coll per decidir què cal fer. Aleshores, ens llevem el setè dia i observem que tota la superfície n'és plena.

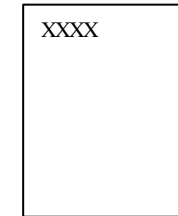
Dia 0

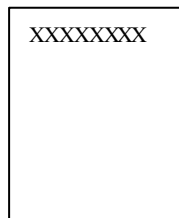
Dia 1

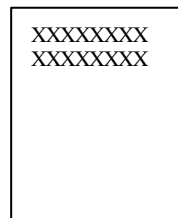
Dia 2

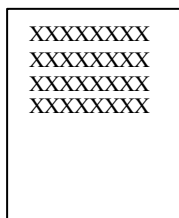
Dia 3

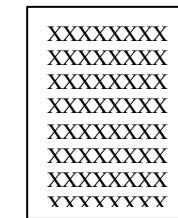
Dia 4

Dia 5

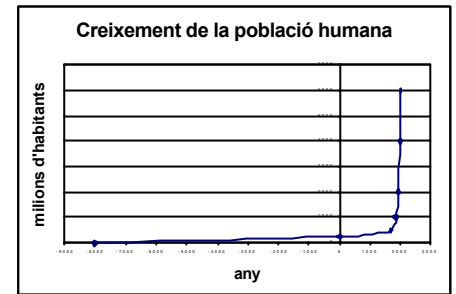

Dia 6

Dia 7

Si fem una gràfica del creixement de la població humana en els últims 10.000 anys, tindríem la següent:

- Aquest creixement va lligat a una demanda de recursos cada vegada més gran per part de l'home.

El consum d'aquests recursos, però, està molt mal repartit. Del total energètic consumit per l'home, el 80% de la població en gasta el 20%, mentre que el 20% restant en consumim el 80% que queda.

Està calculat que, si en aquest moment tota la població mundial (6.000 milions d'habitants) tingués el nivell de vida, o millor dit, el nivell de consum, de què gaudim els habitants del món occidental, es requeririen els recursos de tres planetes com la Terra.

Amb aquesta dada ens podem adonar que el nostre sistema de vida és del tot insostenible.

- Què significa sostenibilitat?
Doncs, senzillament, saber utilitzar els interessos que genera un capital però sense arribar a superar-los.

Perquè, si utilitzem part del capital de què disposem, aquest cada vegada serà més petit i, per tant, ens donarà menys interessos. Al final no tindrem ni interessos ni capital. Algunes de les dites populars que recullen aquest concepte són :

* Si vols menjar ous, no posis la gallina a la cassola.

* No es pot estirar més el braç que la màniga.

Com podem veure, el concepte de sostenibilitat a la llarga serà imprescindible i solidari, si tenim en compte que els recursos del planeta són per a tothom i no només per al 20 % dels privilegiats.

En Martí Boada va tenir l'ocasió de conèixer personalment Nelson Mandela, quan li va entregar el premi Global 500 de les Nacions Unides, en reconeixement a la seva trajectòria. En aquella ocasió Nelson Mandela li va comentar: «La lluita social del segle XXI és precisament la causa medioambiental».

Sovint, però, tot aquest discurs ecologista només ens fa encongir el cor i ens fa sentir impotents. La nostra reacció, d'altra banda molt comprensible, acostuma a ser:

* No hi podem pas fer res.

* Això és inevitable.

* No és feina nostra, són els de *dalt* que se n'han d'ocupar.

* Val més no pensar-hi i que sigui el que Déu vulgui!

Tanmateix, no podem eludir la nostra responsabilitat. Sí que podem

El geògraf Martí Boada en un moment de la conferència al Centre Cívic

fer alguna cosa.

Al cap i a la fi els que manen, ja sigui en l'àmbit estatal, autonòmic, comarcal o local, són els nostres representants i actuen i prenen decisions en funció de les sensibilitats, preocupacions i necessitats de la població.

Perquè ells puguin captar aquestes inquietuds, primer és necessari que nosaltres en siguem conscients, i després que els les sapiguem transmetre.

Això es pot aconseguir, al meu entendre, amb un treball continuat en l'àmbit local de:

* Ser crítics amb el nostre sistema de consum i aplicar sempre que puguem la norma de les tres erres: REDUIR, REUTILITZAR I RECI-

CLAR.

* Conèixer i valorar el nostre patrimoni natural.

* Fer els possibles per conservar-lo.

* Denunciar les agressions al medi si convé.

Aquests són els principals objectius del Grup Ecologista d'Avinyó, recentment constituït.

Per a més informació podeu consultar la pàgina web:

[www.geocities.com / grup_ecologista_avinyo](http://www.geocities.com/grup_ecologista_avinyo)

Cèlia Serra i Comaposada
Membre del Grup Ecologista d'Avinyó (GEA)

20 anys de Ràdio Avinyó

Primer equip de Ràdio Avinyó als estudis de l'emissora

El mes de setembre Ràdio Avinyó va complir 20 anys. El naixement de l'emissora municipal, el 1981, suposa un pas endavant en el dinamisme del poble en una època d'efervescència de les emissores municipals. Amb els anys, els promotors de la ràdio aconsegueixen sumar esforços. Així, cada dia són més les persones interessades a participar en aquest engrescador projecte i a contribuir a fer seva la veu del poble. Programes de música, concursos, entrevistes i, amb el temps, fins i tot retransmissions en directe superen els reptes marcats pels membres de

l'entitat.

A banda de les activitats estrictament radiofòniques, Ràdio Avinyó també es converteix en una entitat de dinamització sociocultural amb l'organització de fires, desfilades de moda i festes d'estiu,

«Ràdio Avinyó celebra vint anys tot esperant recuperar els estudis a l'edifici de l'ajuntament»

entre moltes d'altres activitats. Els anys 80 són per a Ràdio Avinyó tan esplendorosos com els inicis dels 90. La programació de la ràdio abraça tot el dissabte i el matí de diumenge. Amb els anys, a causa de la disminució de col·laboradors, l'emissora decideix centrar-se més en la programació i deixa d'organitzar alguns dels actes socioculturals que feia. Després d'una petita crisi a mitjan 90, la ràdio remunta i continua oferint la seva programació als avinyonencs amb algunes veus noves i altres amb un llarg bagatge dins l'emissora. Per fer-nos una idea de la incidència de la ràdio, només cal destacar que la xifra de persones que han participat en l'emissora s'aproxima al centenar, un centenar de persones que algun dia ha volgut sentir a la pròpia pell la màgia d'expressar-se a través de les ones hertzianes tot projectant idees i, sobretot, il·lusió.

Ara, la ràdio viu una època de transició, tot esperant començar de nou les emissions que es van parar l'any passat, a les noves instal·lacions de l'ajuntament d'Avinyó.

El menjar de Nadal

Quan s'acaba l'estiu també s'acaba la temporada de menjars lleugers, i per tot arreu llegim que ens hem de preparar pel fred de l'hivern menjant alguna cosa més consistent i caldrica que les sucoses amanides i que no passa res per l'augment quantitatiu de la dieta. Ans el contrari, el fred fa gastar més calories i es posa molt bé al cos estar calent per dins i abrigat per fora.

Es menja, a més pel gust, amb la vista i amb l'olfacte. També, en l'originalitat i en nom d'això últim, ens bombardegen amb tot de receptes del millor dels mercats del món preparat amb tota l'exquisitesa i la senzillesa del decorat que ens poden oferir els grans mestres de la cuina.

Davant aquest gran ventall de possibilitats es fa molt difícil triar l'àpat de Nadal, et pots quedar bloquejat davant l'abundància i pot ser que aquesta abundància de tot i en tot sigui més un entrebanc que un avantatge.

Tradicionalment, el nostre país s'ha regit en l'alimentació de temporada i per a cada època hi ha una gran varietat de menges de les quals se'n conserven moltes per a èpoques més escasses.

La temporada d'hivern és per tradició la de matances d'animals:

porcs, vedelles, xais, ànecs, gallines, galls, capons, de carns de caça, com senglar, conill, llebre perdiu, etc.

De vegetals recollits i conservats per passar l'hivern, patates moresc, castanyes i també bolets: secs, en salmorra.

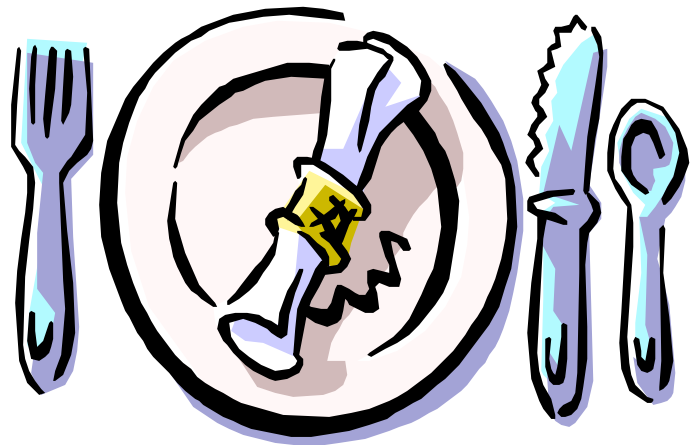
Així doncs, les cuineres d'abans ja tenien decidit amb antelació el que hi hauria a taula per Nadal.

L'única cosa que els feia falta saber era saber si hi hauria de tot. Dies abans de la festa ja es feien tots els preparatius per a l'ocasió, i els sorolls de cassoles, cullerots i tallants omplien totes les estances de la casa des de les golfes fins al celler i els corrals i, sobretot, el galliner.

A l'ull del temporal, a la cuina i al timó de la nau capejant la turbona-

da la cuinera, cellajunt i atenta als rostits, sofregits i salses. Demanant estris nets, cebes, tomàquets, que els bolets siguin ben dessalats. La taula ben parada i a punt per als comensals i les safates a punt de ser omplertes per servir d'immediat.

Normes d'un àpat dels d'abans: seure quan la cuinera ho digui, facilita el repartiment de les menges de manera que tothom pugui començar tot de seguit. Després del primer tast, es podrà donar les obligades alabances del plat i, sobretot, de l'habilitat i bona mà de la cuinera. Al ser inquirits per la responsable de l'àpat de si en volem més, no es respondrà mai que no, queda més correcte un sí rotund, o sinó un discret potser sí, sense que calgui especificar la quantitat a repostar.

En aquests àpats tradicionals preval més l'abundància i la qualitat natural que les primoroses presentacions.

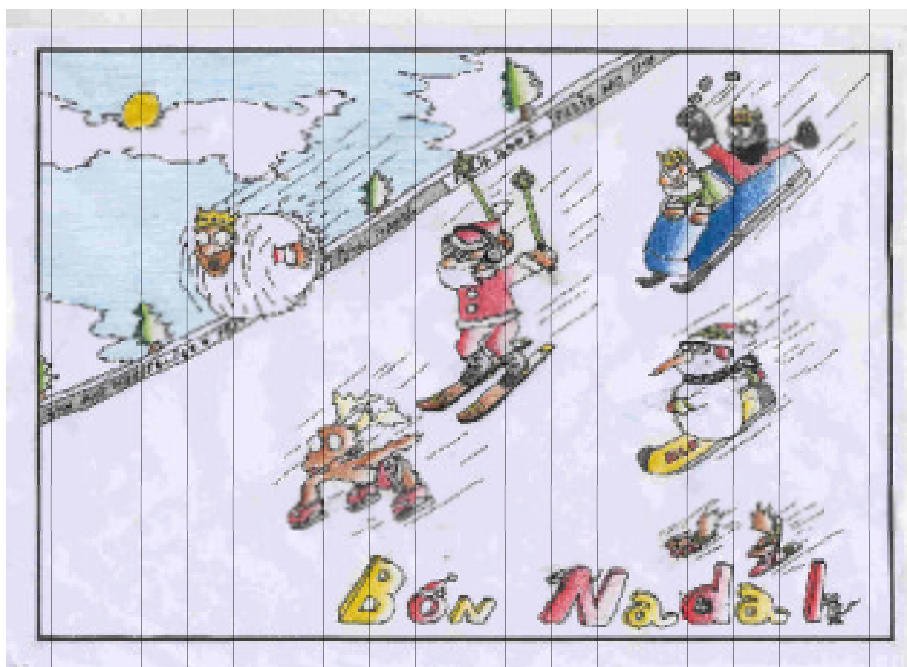
Un àpat seria correcte segons la tradició de la següent manera, a saber: L'escudella de galets, com més grossos millor, amb la seva corresponent mandonguilla. En el seu defecte, sopa torrada amb mandonguilles de la mida d'un ou de colom amb la carn ben dura i apretada. Normalment, l'èxit d'aquest plat es traduïa en la lectura inversa del plat; o sigui, mandonguilles amb sopa torrada.

Una amanida variada amb entremesos ajudava a passar a la feixuga etapa dels segons plats fent passera per uns quants canelons, mitja dotzena per quedar bé, el mínim per barba si no estàs delicat. Unes fines muselines de vedella en fricandó que passen en un sospir per atacar immisericordes el següent plat fort de debò: uns bons cuixots i pitrera descomunal d'indiot rostit de la mida d'un xai. Uns quants ànecs de reforç per si algú no volia indiot i les salses per remullar els rostits corresponents, aigua, vins i cava servits en l'ordre de la potència na-

tural del paladar.

Les postres, com cada any, els torrons, les neules, els torrons de neu i els d'Agramunt, polvorons, sucats tot amb cava o algun glopet de vi ranci amb bon nom i pedigree. Llavors és quan la cuinera respira de debò i, al cap de taula, mentre rosega alguna cosa mira satisfeta els comensals i de reüll una mirada a les safates de damunt el marbre de la cuina que estan tan plenes com van sortir i tothom no s'ha quedat amb un badall a la boca com mana la tradició. Bon profit.

Joan Roca

**Nadala de
Josep Pont**

L'adopció, quin camí seguir?

El fenomen de les adopcions ha augmentat espectacularment a Espanya, i seguirà creixent, ja que l'adopció és una via prou vàlida i acceptada socialment per donar resposta a la necessitat de tenir fills en el cas de parelles que no en tenen, o bé en famílies que volen un altre membre perquè tenen capacitat suficient per atendre un altre fill. D'entrada, però, tots ens preguntem si és veritat que no hi ha nens/es per adoptar en el nostre país, i per què ens cal anar a l'estranger per adoptar-ne un/a. Algunes de les respostes són bastant evidents. Per una banda, l'actual taxa de natalitat a Espanya és una de les més baixes dels països desenvolupats i cada

vegada hi ha menys nens no desitjats. A més, l'ajuda que l'Estat dona a famílies amb rendes molt baixes contribueix positivament a mantenir unides moltes famílies amb pocs recursos. Per altra banda, tot i que tenim molts infants als centres d'acollida, alguns no estan en situació de ser adoptats o bé tenen algun grau de minusvalia, la qual cosa fa difícil trobar una família disposada a fer-se'n càrrec. Tot plegat es tradueix en unes llistes d'espera molt llargues -el temps d'espera pot arribar a superar els 6/7 anys, segons quina sigui la comunitat autònoma on es vol adoptar.

El factor temps sol ser determinant a l'hora de decidir-se per una adopció internacional. El temps d'espera és bastant diferent d'uns països a uns altres, troben Xina i Rússia amb una durada d'entre nou mesos i 1 any i mig, mentre Colòmbia tarda aproximadament uns 2 anys, i Mèxic i Brasil poden tardar entre 3 i 4 anys. Sorprèn la diferència de temps d'espera d'un país a un altre, a l'igual que també sorprèn la diferència de cost, i que pugui costar tant -segons el país, les despeses burocràtiques poden oscil·lar entre un milió i tres milions. No és que els nens tinguin preu, sinó

que les ECAIS, agències d'adopció, estableixen les seves tarifes supervisades per la comunitat autònoma corresponent i d'acord amb les lleis nacionals i internacionals que regulen aquests tràmits. Concretament l'Estat espanyol va subscriure el conveni de cooperació internacional en matèria d'adopció i de protecció del menor de l'Haia el juny de 1995. Aquest import correspon a la tramitació de l'expedient, despeses de traducció si cal, legalització de documents, servei d'advocats, tràmits davant l'ambaixada, etc. Alguns països permeten l'adopció sense la supervisió d'una ECAI, però s'ha d'anar molt en compte amb la inseguretat i el risc personal que poden presentar alguns països. El procés d'adopció internacional s'inicia amb una xerrada informativa de la DGAI (Direcció General d'Atenció a la Infància), en què s'intenta aclarir els dubtes que cadascú pugui presentar sobre l'adopció, i es facilita als futurs pares adoptants un dossier amb les adreces de les principals ECAIs, els països que permeten adoptar i els requisits que demana cada país per poder escollir. Després es presenta la sol·licitud per obtenir el Certificat d'Idoneïtat junt amb la

	1990	1995	1999	2003**
Xina	79	63	131	251
Rússia	10	90	103	175
Colòmbia	82	48	65	85
Índia	9	8	74	60
Mèxic	28	51	36	35
Mèxic	10	30	70	31
Guatemala	8	12	13	32
Bulgària	6	21	22	26
Nepal	10	10	14	17
Rússia	18	71	19	16
El Salvador	1	3	4	11
Nicaragua	10	0	8	7
Bolívia	20	20	6	5
Perú	27	11	7	5
Brasil	5	4	7	4
Egipte	1	1	11	1
Honduras	1	2	-	2
R. Dominicana	-	2	6	7
Morroc	-	-	-	2
Tàimur	-	-	-	1
Nadagascar	6	-	8	1
Togo	-	-	-	1
Índia	-	-	-	7
Altres	12	9	8	-
Total	297	376	558	771

Adopcions per països els últims anys

documentació que es demana (certificat mèdic, declaració de renda, certificat d'empadronament, fotocòpia del DNI). Posteriorment, en un termini d'un mes s'inicia la fase de preparació-formació, que consisteix en tres reunions d'una hora i mitja en grups. Després s'inicia l'estudi per al Certificat d'Idoneïtat, que és el document clau en tot el procés d'adopció, del qual es fan càrrec les TIPAI (entitats col·laboradores de psicòlegs i assistents socials), que de forma privada realitzen un estudi de la persona que vol adoptar, del lloc on viu i del seu entorn familiar i social a través d'entrevistes personals i una visita al domicili familiar.

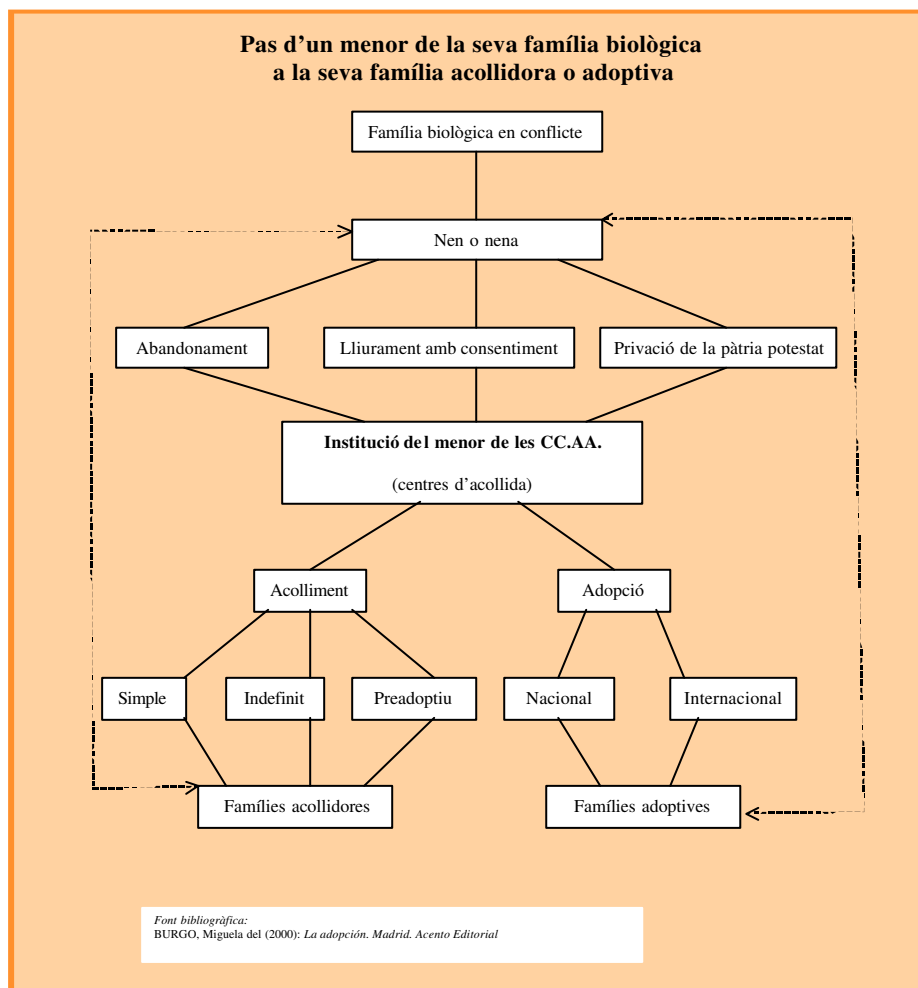
Un cop s'ha emès el Certificat d'Idoneïtat es pot iniciar la tramitació de l'expedient, es recull tota la documentació que exigeix el país de l'infant, es legalitza, si convé es tradueix i a partir d'aquí hi ha un temps d'espera fins que l'expedient arriba al país i es procedeix a l'assignació de l'infant. Alguns països fan la proposta per escrit i envien la fotografia del nen, mentre que altres països exigeixen una visita prèvia dels pares adoptants. Pel què fa a l'acceptació i sentència de judici, l'acceptació s'ha de fer en ferm i legalitzar davant del jutge, el qual ha de comprovar que tot el procés de proposta del menor per part dels serveis socials de l'Estat sigui correcta i que el nen/a estigui en situació d'abandonament.

Un cop ha arribat la criatura al país, el procés de seguiment continua en funció del que estableixi la llei de cada país; per exemple, en el cas de Rússia s'estableix una periodicitat d'un informe psicosocial cada 6 mesos durant tres anys.

El procés que segueixen els tràmits per adopció és feixuc i els controls i investigacions als quals se sotmet els futurs pares adoptius són molt estrictes i, a vegades, fins i tot és

un procés imprevisible, ja que un canvi de govern com hi va haver a Rússia o el bloqueig de les adopcions com ha passat darrerament a la Xina poden endarrerir l'arribada d'aquest fill/a tan desitjat. Malgrat tot, quan el fill/a ja és a casa hom coincideix que valia la pena, i tot el que s'ha viscut per arribar-hi forma part de la història de la nova família que comença.

Sara Vila i Salvans

Medi Ambient

L'Estació Depuradora d'Aigües Residuals (EDAR) ja està pràcticament acabada. Actualment es fan les proves per verificar el seu correcte funcionament. A partir del dia 7 de gener es connectaran els col·lectors, i es procedirà a fer les proves finals, per procedir ja al sanejament definitiu de les aigües brutes del nostre poble. Durant el primer any, aquest servei el realitzarà l'empresa Constructora de Calaf SA o una empresa subcontractada per aquesta, ja que el primer any el manteniment forma part de la garantia. Posteriorment es decidirà si la gestió la fa l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) o l'Ajuntament.

Com us avançàvem a l'anterior Garrofi, ja es pot anar fins a la font del Tomàs per camí asfaltat. Fins a l'EDAR, ho ha pagat l'ACA, i d'aquí fins al final, la formació de la subbase de tú-tú i la compactació ho ha fet Constructora de Calaf, i l'asfaltat l'ha fet Paexba, sense cap cost per a l'Ajuntament. Gràcies a tots ells.

Pel que fa a la neteja i conservació de la llera de la Gavarresa, dir-vos que ja ha finalitzat l'actuació

Riera Gavarresa

d'aquest any, que va estar adjudicada a Constructora de Calaf SA, que alhora era l'empresa adjudicatària per l'ACA per fer l'EDAR. Inicialment, es preveia treure, en la totalitat de l'actuació, 2.300 m³ de sediments. En la realitat, i només al pont de Filatures d'Avinyó, la quantitat ha estat de 2.500 m³. Es va deixar de fer una part de l'actuació al pont de la carretera B-431, prop de l'Abadal, ja que s'ha confirmat la imminent construcció del nou pont per part de la Direcció General de Carreteres i, per tant, només s'ha realitzat la conservació per la part sud. De cara

a l'any 2002 es tornarà a sol·licitar una subvenció per acabar la neteja d'aquesta llera.

Quant al projecte per arranjar el camí que va d'Horta a Sant Joan d'Oló, s'ha sol·licitat la seva inclusió dintre el Pla de Desenvolupament

Camí de la Font del Tomàs

Rural del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. S'ha fet gestions amb la directora General de Patrimoni Natural i del Medi Físic per arranjar l'accés al Pont Vell i fer dos espigons al pantà d'Indústries Morera, a petició de la colla de pescadors d'Avinyó. Els dos temes estan en fase d'estudi. Quant a la recollida selectiva:

Millores en el servei de recollida selectiva en el Bages

NOVA ADJUDICACIÓ DE LA GESTIÓ DEL SERVEI

1. ANTECEDENTS

La recollida selectiva de residus a la comarca del Bages per part del Consell Comarcal del Bages es va iniciar l'any 1991 amb el vidre, i el 1993 s'implantaven contenidors per a paper i cartró a tota la comarca. D'acord amb la voluntat de l'Assemblea del Bages, la recollida selectiva es va anar estenent pels 35 municipis de la comarca, inclòs el poble d'Avinyó, que el 1996 va incorporar nous contenidors per a la recollida de llaunes, actualment reconvertits per a la recollida d'envasos lleugers (llaunes, brics i envasos de plàstic).

La gestió comarcal d'aquest servei municipal fins a l'actualitat s'ha finançat a través de la venda de

materials i l'adhesió als convenis entre la Junta de Residus, Ecoembes, Ecovidrio i els recuperadors de paper. Aquests ingressos, però, només han permès la prestació d'un servei de mínims. Tasques tan importants com la reposició de contenidors malmesos, la neteja de contenidors, la resposta ràpida per solucionar problemes de desbordaments, per exemple, no s'han pogut portar a terme de forma satisfactòria per la insuficiència dels recursos econòmics disponibles.

Tot això té com a conseqüència la desincentivació de la utilització dels contenidors per part dels ciutadans. El 2000 només es va reciclar el 4,25% dels residus municipals generats a la comarca. Per assolir els objectius del Programa Comarcal de Gestió dels Residus del Bages fixats per al 2000, cal una gran implicació per part de tots els ciutadans del Bages i, per suposat, de tots els ciutadans i ciutadanes d'Avinyó.

2. EL SUPORT DELS AJUNTAMENTS

Per tal d'assolir un servei de recollida selectiva de qualitat, 33 dels 35 ajuntaments de la comarca, inclòs Avinyó, han delegat o encomanat la gestió del servei al Consell Comarcal del Bages amb una aportació econòmica total que gira entorn els 25 milions de

pessetes anuals.

Gràcies a aquesta aportació, el Consell Comarcal del Bages ha pogut treure a concurs la concessió de la gestió d'un nou servei de recollida selectiva que incorpora millores substancials.

3. L'ADJUDICACIÓ DE LA GESTIÓ DEL SERVEI

El gener del 2001 es va obrir el concurs per a l'adjudicació de la gestió comarcal del servei de recollida selectiva de vidre, paper-cartró i envasos lleugers, al qual es presentaren 5 empreses.

Després d'estudiar detingudament les proposicions presentades al concurs per les empreses, el Consell Comarcal ha adjudicat la gestió del servei de recollida selectiva a Ampans, entitat que ja s'ha posat a treballar conjuntament amb el Consell per preparar la implantació del nou servei, que va entrar en funcionament el dia 10 de desembre. Ampans és una entitat amb una llarga i reconeguda trajectòria ajudant persones amb disminucions psíquiques: millorant la seva qualitat de vida i creant i gestionant serveis, establiments i negocis per a la seva integració laboral i social.

Una de les activitats més reconegudes de l'entitat, en l'àmbit del medi ambient, és la recollida d'ampolles de cava per al seu reciclatge que es va realitzar per Nadal durant anys. Actualment (des del desembre del 2000), Ampans

gestiona les deixalleries de Navarcles, Sant Fruitós de Bages i Súria, i durant els pròxims 5 anys s'ocuparà de la recollida selectiva dels contenidors del carrer.

Josep Balasch i Tordera

Ensenyament

PROGRAMA DE MILLORA DE L'ÈXIT ESCOLAR

En aquest curs, la regidoria d'Ensenyament, amb el suport de l'àrea d'Educació de la Diputació de Barcelona i amb la col.laborció de l'AMPA i el cos docent del CEIP Barnola, continuem treballant conjuntament per la millora de l'èxit escolar.

A diferència del curs anterior, però, en el qual el programa que es portà a terme i les conferències adreçades als pares foren una decisió presa únicament i exclusiva per la comunitat educativa del nostre poble, enguany, i fins al 2003, es portarà a terme un programa

conjunt amb els ajuntaments de Santa Maria d'Oló, Artés, Monistrol de Calders, Calders i Avinyó.

Aquest programa consta de 3 fases: **DIAGNOSI - PROJECTE - ACCIONS A CADA CENTRE**. Així, i en funció de la diagnosi, es redactarà el projecte i es decidirà quines són les accions que cal fer en cada centre.

A banda de la subvenció que es rep per a aquest projecte de dos anys de durada, els ajuntaments que hi participem se'ns ha concedit una subvenció addicional, i només per a aquest any, per tal de realitzar una trobada entre els nens i nenes de les nostres escoles, que van coincidir a l'institut d'Artés. El dia 20 de desembre al pavelló d'Artés tots els alumnes de 5è i 6è de les escoles d'Artés, Santa Maria d'Oló, Calders, Monistrol de Calders i Avinyó es van conèixer. L'acte en qüestió, en què hi va haver la presència de diferents personatges del món de la cultura, l'esport, les noves tecnologies i de les professions i va ser amenitzat per un grup d'animació, pretenia fer veure als nens la necessitat de la formació en tots els camps professionals.

D'altra banda, es posarà en marxa un curset intensiu de tècniques memorístiques i d'estudi destinat a tots els nois i noies d'Avinyó que fan 4rt d'ESO, mòduls i/o 1r i 2n de batxillerat, que es farà durant la primera setmana de gener.

També hi ha previstes quatre conferències relacionades amb l'educació dels nostres fills, que aniran a càrrec del psicopedagog Eusebi Solano.

A U D I T O R I A D E MANTENIMENT CEIP/LLAR D'INFANTS

Arran d'una conversa mantinguda amb Manel Ferri, tècnic de l'àrea d'Educació de la Diputació de Barcelona, l'Ajuntament d'Avinyó va creure oportú sol.licitar una auditoria de manteniment tant per a la llar d'infants com per al CEIP Barnola. Amb aquestes auditories, que paga integrament la Diputació, es preté tenir una pauta de prioritats de manteniment dels centres. De moment se n'ha fet la sol.licitud i, tot i que som en llista d'espera, creiem que abans que s'acabi aquest curs acadèmic disposarem d'aquests documents, que ben segur contribuiran a millorar i prioritzar les accions que es van portant terme en aquests centres.

Per a aquest curs 2001/2002 es preveu substituir 32 metres del tancat de l'escola per fer-lo més valent, així com canviar les persianes de segon, fer el manteniment del pati i instal.lar una nova alarma.

Eugènia Altarriba i Fossas

Cultura

Després d'una lluída festa major, tot sembla que ja torna a la normalitat: els nens tornen a l'escola i els adults busquem alguna que altre activitat per mantenint-se en forma, per fer salut o per passar l'estona. Comencem una tardor plena d'activitats al Centre Cívic, n'hi ha per a tots els gustos:

- Curset de pintar figures, dirigit per Teresa Ciuró molt coneguda aquí al poble per les seves activitats.

- La gimnàstica organitzada pel grup de la Gent Gran amb Conxita Montoya, dos dies la setmana.

- Viasport també organitza activitats per a totes les edats, per la qual cosa s'han hagut de fer grups per tal que tothom hi pogués participar, i s'han adaptat els horaris a la seva conveniència (dilluns i dimecres, cada setmana fins al mes de maig).
- Judit Prat, els dimarts i els dijous, imparteix classes de funky i hip hop, i té molta acceptació entre els més joves. També ha hagut de fer més d'un grup.

- Els divendres, Àngels Hinojosa porta a terme un curset de reflexologia podal.

- A principi d'octubre era previst iniciar un curset de diorames (pessebres petits) a càrrec del professor Toni Vilamajor, activitat que no es va poder fer per falta d'inscripcions.

- Al Centre Cívic s'hi han fet

diverses conferències: la dels Mossos d'Esquadra sobre seguretat ciutadana, la de l'automedicació, organitzada per la Gent Gran, i una última sobre un tema que ja tenim a sobre, que és l'euro.

El berenar popular a la Rovirassa que havíem ajornat el mes de juliol es va fer el dia 17 d'octubre passat. En nom propi i de l'Ajuntament dono les gràcies a tota la gent que va col·laborar en l'organització d'aquest acte i a tots els participants. El Centre Cívic i l'Ajuntament van organitzar una visita a les Bodegues Roqueta amb autocar per a tots els avinyonecs. La intenció era donar l'oportunitat a la gent d'Avinyó de visitar aquests cellers que tenim tan a la vora de casa i que molta gent no havia visitat mai. Llàstima que les places eren limitades i algunes persones es van apuntar quan el grup ja estava complet. Esperem que més endavant puguem organitzar una altra visita.

El Premi Avinyó de Cultura d'enguany s'ha atorgat a Radio Avinyó. Des de l'any 1981 que va començar a emetre l'emissora municipal fins a l'actualitat. Ha mantingut les seves emissions ininterrompudament, amb els seus alts i baixos. Han estat molts els avinyonecs i avinyonenques que han participat desinteressadament en la programació de Ràdio Avinyó. A més, han organitzat altres activitats, com festes d'estiu, desfilada de

modes, fires, la nit de l'esportista, torneig de futbol sala, recollida de joguines, dades meteorològiques ajudats pels nens de l'escola Barnola, campanyes de publicitat, representacions de teatre, trobada d'emissores municipals, elecció de la pubilla i, últimament, editen aquest butlletí d'informació municipal. Tots els hem de felicitar per l'obtenció del Premi Rosalia Rovira, pel millor programa de ràdio de producció pròpia titulat S'ha imprès un crim, valorat amb més de 800.000 pessetes. Aquest premi és un reconeixement institucional que concedeix la Diputació de Barcelona.

Lourdes Ferrer Soler

el garRofí és obert a tothom.
Feu-nos arribar les vostres col·laboracions.

RESUM TOTAL DE LA FESTA MAJOR 2001

INGRESSOS

PROPAGANDA

ANUNCIANTS PROGRAMA	911.000
ENVELAT	
VENDA LLOTGES (36)	720.000
ABONAMENTS ENVELAT	40.000
DIVENDRES NIT (107)	107.000
DISSABTE NIT (145)	217.500
DIUMENGE TARDA (208)	208.000
DIUMENGE NIT (64)	96.000
DILLUNS NIT (163)	216.000
PARTICIPACIÓ BARRA	113.940
ACTESPOPULARS	
ACTES POPULARS	
IVA SUPORTAT	130.551
IVA SUPORTAT	715.715

TOTAL 3475706

DESPESES

PROPAGANDA

RÀDIO FLASH CIUTAT	34.800
IMPRESMA (llibre, entrades, cartells)	453.096
PREMI CARTELL	25.000
ENVELAT	
ESTRUCTURA ENVELAT	1.598.040
COUNTRY+BARRETS	387.500
ROSALEDA	861.000
SELVATANA	1.068.000
GUA-GUA	899.000
ÀPATS ORQUESTRES I ALTRES	113.625
PERSONAL ENVELAT	49.900

ACTESPOPULARS

PREMIS PINTURA RÀPIDA	285.000
CASTELLS DE FOC	540.497
PREGÓ	50.000
SANTI CARETA GRUP	50.000
ELS CONVIDATS	50.000
MAYTE CARRERAS	174.000
TITELLES	110.200
XIP-XAP	121.800
TITELLES	40.520
FESTA PUBILLES&HEREUS	292.919
SARDANES ROSALEDA	125.000
SARDANES SELVATANA	150.000
IVA REPERCUTIT	472.620

TOTAL 7.952517

DÈFICIT F. MAJOR 2001.....4.476.811 PTES

Hisenda

El 29 d'octubre passat vàrem aprovar a l'ajuntament les que seran les ordenances fiscals per a l'any 2002, les primeres en euros (€). A l'hora de calcular el valor euro de les tarifes que s'han de modificar s'ha arrodonit a la baixa. Les taxes i impostos que augmenten ho fan, en general, del 3,5% respecte del 2001. Algunes es mantindran al mateix preu, com són l'aigua, les escombraries i l'impost de construccions (que el 2001 el vàrem abaixar el 4%). A l'ordenança referent a l'impost sobre vehicles s'ha introduït un increment en les bonificacions (que podran ser del 50% o del 75%) per a aquells vehicles antics segons l'antiguitat del vehicle. Com que seria molt ferragós reproduir aquí totes les taxes i impostos aprovats, tot i que van estar exposats al taulell d'anuncis, convido qui hi estigui interessat a venir-los a consultar a l'ajuntament.

Ens ha estat concedit un crèdit de 16.000.000 de ptes. de la Diputació de Barcelona. És el que tècnicament se'n diu un Ajut de Caixa. L'Ajuntament l'haurà de retornar en 10 anualitats al tipus d'interès del 0% (zero) anual. Aquests diners finançaran l'obra de rehabilitació de la plaça juntament amb les subvencions del PUOSC (29,2 milions), del FEDER (15 milions) i les aportacions dels veïns (10,5

milions). Tot i que la hisenda municipal actualment està sanejada i preparada per començar les noves inversions que es van preveure en la legislatura, hem pensat que era bo demanar aquest crèdit. Per dues raons: la primera és òbvia, ja que és al 0% d'interès, sense cap cost. La segona és que la recent aprovada «Ley de Estabilidad Presupuestaria» pel Govern de Madrid pot limitar a partir del 2002 la capacitat d'endeutament de totes les administracions, inclosos els ajuntaments.

De les subvencions rebudes tant per part de la Diputació com per la Secretaria General de l'Esport de la Generalitat ja en vàrem informar al seu dia mitjançant una carta que vàrem passar a cada casa. En aquell moment, la Generalitat ja havia fet públic que la subvenció per a Avinyó seria d'110.900.000 ptes., i per això us vàrem informar d'aquesta gran notícia per al poble d'Avinyó. En aquests moments podem concretar més, ja que l'Ajuntament ha acceptat aquesta subvenció, que ha estat atorgada en dues anualitats: 50.000.000 de ptes. l'any 2002 i 60.900.000 l'any 2003.

En el moment d'escriure aquestes ratlles (10/12/2001) estem preparant els pressupostos per al proper any, ja que voldríem aprovar-los abans de començar el 2002. Serà a la propera entrega que en farem una anàlisi detallada.

Genís Borralleras i Coma

Joventut

Si bé com cada any els dies de la festa major dedicats al jovent han estat el divendres i el dilluns, enguany hi ha hagut novetats destacables: el divendres, i aprofitant la moda estiuenca de la música country del Coyote Dax ens acompanyava el grup Back to Texas que va fer les delícies dels assistents amb la seva música i ensenyant-nos els passos bàsics per ballar-la. A més, amb el preu de l'entrada es regalaven barrets country, que donaven un toc de color a l'envelat. Val a dir, però, que l'assistència de públic es va veure condicionada per la coincidència (com en els darrers anys) del Mercat de la Música Viva de Vic.

L'altra novetat fou el grup La Gua-gua, de Saragossa, que va amenitzar el ball de confeti del dilluns. Va ser una aposta de la comissió de festes molt agosarada, pel fet que l'orquestra Girasol en totes les seves actuacions sempre ha deixat el llistó molt alt, a més de ser una formació que connecta molt bé amb el jovent del nostre poble. La Gua-gua, però, no va decebre en absolut. La seva posada en escena, amb canvis de vestuari constants, l'escenografia i, sobretot, les versions de les cançons més conegudes i cantades de l'estiu varen fer gaudir de valent tot el públic assistent.

El 17 de novembre, el grup Katarrama Stuma, amb components del nostre poble, organitzava per tercer any consecutiu la «Katarrama Festa». En aquesta tercera edició, que va reunir un centenar de persones, majoritàriament d'Avinyó, Barcelona i Vic, hi va haver l'actuació de Sindicato ARP, de Taradell; Comando Arturo, de Barcelona; i, evidentment, Katarrama Stuma, de Barcelona i Avinyó. Entre els assistents a l'acte s'hi trobava el conegut cantautor madrileny Javier Álvarez, que es va mostrar sorprès per l'ambient de bon rotllo que es respirava al local.

Aquesta iniciativa, promoguda pels germans Iglesias, és una mostra de la vitalitat dels joves del poble. Per això, i perquè creiem que aquestes accions contribueixen a fomentar les relacions entre els integrants d'aquest segment de població, l'Ajuntament i en especial aquesta regidoria volem agrair, encoratjar i donar suport a l'Albert i l'Oriol per tal que la «Katarrama Festa» continuï creixent i innovant en

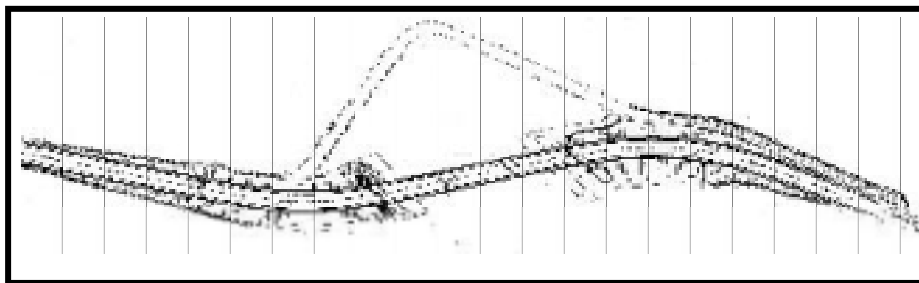
propres edicions.

A tots el joves recordar-vos que entre gener i febrer s'organitzarà una reunió per tal de parlar i decidir el grup per al concert del juny. Finalment, desitjar-vos que tingueu molt bones festes i una entrada al 2002 amb molta marxa i bon rotllo.

Eugènia Altarriba i Fossas

Urbanisme

La notícia més rellevant d'aquest últim trimestre de l'any és, sens dubte el projecte de la remodelació de la plaça. Tot i que ja feia mesos que s'hi treballava (per la fira ja es van mostrar al públic diferents avantprojectes) ara s'ha enllestit el que serà el projecte final. La intervenció dels veïns de la plaça ha estat molt valuosa a l'hora de decidir el model de plaça que tindrem al nostre poble. Primer ja van ser convocats perquè hi diguessin la seva de l'avantprojecte, de tal ma-

Plànol de les millores de la carretera d'Avinyó a Artés

nera que el projecte definitiu ja recollia una bona part de les suggerències fetes en aquella reunió. Més endavant, quan vam disposar del projecte definitiu, van tornar a ser cridats per presentar-los-el i fer retocs per a uns quants detalls puntuals. És per això que des d'aquestes ratlles els vull donar el meu més sincer agraïment per l'ajuda donada. En el Ple del 27 de novembre es va aprovar el plec de condicions que regiran el concurs per a la selecció del contractista de l'obra. En el moment d'escriure aquest article s'està a punt de convocar el concurs i, per tant, hem d'esperar que les obres es puguin començar ben aviat, dins el primer trimestre de l'any 2002.

Les gestions fetes al Departament de Política Territorial i Obres Públiques per millorar els punts més perillosos de la carretera fins a l'Abadal es comencen a concretar. Les obres començaran entre el març i el juny del 2002, duraran uns cinc mesos i consistiran en la construcció d'un pont nou de 3 trams i 105 m de llarg i el posterior enderrocament del pont existent. El pressupost és de 283.000.000 milions de ptes. Com ja es va informar anteriorment, també hi ha una altra actuació prevista, que consistirà a adreçar el revolt del salt de l'euga.

Un altre projecte sobre el qual s'està treballant amb intensitat és el del pavelló. Esperem tenir-lo enllestit a final d'aquest any o a principi del

2002. Aquesta obra també començarà segurament dintre del primer semestre del 2002.

Genís Borralleras i Coma

Sanitat i Benestar Social

El Departament de Sanitat i Seguretat Social i l'Ajuntament d'Avinyó hem signat un conveni per millorar l'accessibilitat dels joves als preservatius, a través de màquines expenedores de tabac, per a la prevenció de la transmissió sexual de la infecció per l'HIV/SIDA.

La infecció per sida és un important problema de salut pública a Catalunya. Ja que des del 1993 la sida és una de les primeres causes de mort d'homes i dones entre 20 i 39 anys. En l'actualitat, tot i que els tractaments antiretrovirats han contribuït a disminuir nous casos de sida i mortalitat entre els afectats, la prevenció continua sent l'eina més eficaç de què disposem per lluitar contra la infecció.

La segona via de transmissió de la sida en el nostre entorn és la sexual. És tracta de la via que proporcionalment ha augmentat més, i destaca l'augment percentual, respecte del total dels casos, entre les dones heterosexuales, fet que indica la consolidació de la transmissió heterosexual com a element clau en l'actual dinàmica de

la infecció.

Els objectius que es proposa en aquest conveni van encaminats a prioritzar la informació i l'educació sanitària, especialment dirigida a joves i adolescents, que inclogui mesures de prevenció com la promoció de canvis de conductes sexuals i de l'ús del preservatiu.

Pensem que una forma de desenvolupar les accions i les intervencions fixades al Pla de Salut és fer arribar els preservatius als llocs de trobada dels joves, que és on es generen la majoria de situacions que donen pas a una relació sexual esporàdica, i així evitar que una manca de previsió pugui afavorir la propagació de la infecció. La venda de preservatius a través de màquines expenedores de tabac, com a infraestructura present a la majoria de locals d'esbarjo, pot afavorir la confidencialitat dels joves que volen accedir als preservatius i, a més, suposar un menor cost de la intervenció.

En conseqüència, es vol donar a conèixer el programa als joves d'Avinyó, mitjançant la seva difusió, tant en l'àmbit municipal com als locals d'esbarjo que hi participin amb cartells informatius, posavasos, enganxines...

Des del Departament de Sanitat i Seguretat Social i l'Ajuntament d'Avinyó estem interessats a participar, en el marc dels objectius que té plantejats el programa per a la Prevenció i l'Assistència de la Sida,

en el desenvolupament d'aquest programa.

Ramon Mas i Gordi

Promoció econòmica

Des de ja fa mesos des de l'Ajuntament estem fent gestions amb l'Institut Català del Sòl. La prioritària era desencallar d'una vegada el polígon del Soler. Aquesta qüestió, que l'hem batallada des de l'entrada a l'Ajuntament, a hores d'ara podem afirmar que s'ha solucionat. El mes de novembre l'Institut Català del Sòl va comprar el polígon del Soler. La intenció és desenvolupar-lo per vendre després les parcel·les que en resultin. Segurament, en el proper Garrofi us podrem concretar més els detalls d'aquesta futura urbanització. L'activitat de l'Institut Català del Sòl en aquest programa de promoció de sòl per a ús industrial i de serveis abasta tant polígons de gran extensió, situats en llocs amb fàcil accés als principals eixos de comunicació i que es destinen a grans indústries, a empreses de recerca i desenvolupament, a centres d'activitats terciàries i a concentrar empreses, com polígons distribuïts geogràficament arreu de Catalunya, per acomplir amb la política de reequilibri territorial de la Generalitat, tenint sempre present

Campanya de comunicació de l'euro

que aquests han d'estar ben comunicats i no han de donar lloc a sobresaturació d'indústries.

Promoció de sòl residencial

L'Institut Català del Sòl desenvolupa una activitat de creació de nou sòl residencial urbanitzat amb diferents objectius: facilitar sòl per a la construcció d'habitatges socials, tant per part del mateix Institut com per part d'altres promotors públics i cooperatives d'habitatges; ampliar l'oferta de sòl en el mercat a disposició de promotors privats i autopromotors; facilitar als ajuntaments l'obtenció d'equipaments, i resoldre problemes urbanístics dins dels nuclis urbans o en els eixamples de les poblacions. En aquest sentit l'Institut Català del Sòl també està estudiant molt seriosament la compra d'un terreny de 6 ha al poble d'Avinyó per promoure sòl residencial.

Habitatges de lloguer per a joves

Durant el període 2000-2003, l'Institut Català del Sòl té prevista la construcció de 1.865 habitatges de lloguer per a joves, amb un pressupost aproximat de 12.700

MPTA, amb l'objectiu de facilitar l'accés dels joves a un habitatge. Aquests estaran situats al centre de diferents ciutats i pobles de Catalunya, tindran una superfície d'uns 50 m² i el preu del lloguer serà d'entre les 20.000 i 30.000 PTA/mes. En aquest cas, també l'Institut Català del Sòl participarà a Avinyó per promocionar els habitatges per a joves que es construiran al pati de les piscines velles.

Ramon Mas i Gordi

Via pública i Governació

El camí de la Rovirassa que anunciàvem que s'asfaltaria en el passat Garrofi ja ho està. A més l'Ajuntament ja ha cobrat la subvenció que hi havia per aquesta partida. Des d'aquestes línies volem agrair a la Generalitat la celeritat en el pagament d'aquesta partida. Esperem poder fer la segona fase durant el 2002.

Una altra actuació en el mateix sentit s'ha fet fins a la Font del Tomàs, aprofitant que ja s'havia aconseguit que s'asfaltés fins a la depuradora.

Al Parc del Passeig li falta poc per ser acabat. Fins al moment s'ha instal·lat la barana, s'han fet els desaigües, s'ha posat la font i s'han

fet les voreres. Ara ja només falta posar la il.luminació, el tot-ú i els jocs i un sorral, que en principi no hi era previst. Per tant, esperem que a primers d'any, si el temps ho permet, ja podem gaudir del nou parc.

Quant a millores en l'estesa elèctrica del poble, que ja us hem anat informant anteriorment, s'hi continuat treballant. Aquesta vegada s'ha soterrat una línia del carrer Balmes aprofitant la nova portada d'electricitat al nou Consultori. També s'ha fet, en aquest indret, la vorera nova i la canonada d'aigua.

A la llar d'infants s'ha fet una important actuació d'un import aproximat de 4 milions de ptes. S'han fet nous lavabos pel personal, pels nens i un WC adaptat per minusvàlids (per aquest col·lectiu també es millorarà l'entrada) i una biberonia. Al mateix edifici hi havia molts problemes de goteres a causa del mal estat del sostre i s'ha tornat a fer de nou posant-hi tela asfàltica protegida amb aïllants i paviment.

Tanca de l'escola Barnola

En una segona fase s'haurà d'enguixar de nou els locals afectats per les goteres. Al col·legi Barnola s'ha de canviar tota la tanca que hi ha al darrera de les porteries ja que la que s'hi va posar fa pocs anys està en molt mal estat i suposava un perill per als nens.

A Horta s'han reparat les teulades del cementiri donant-hi també un repàs general. Al cementiri del poble s'hi van plantar nous arbres i es va fer un repàs de pintura.

Pere Pla Sociats

Pavelló poliesportiu d'Avinyó

La població d'Avinyó té la necessitat d'unes instal·lacions que donin resposta a la demanda social per a la pràctica de l'esport en una àrea coberta, així com també a un espai en què puguin desenvolupar-se activitats escolars, culturals, musicals, etc. que necessiten d'espais coberts amb una important amplitud, comoditat, i adients instal·lacions. És per aquestes raons que l'Ajuntament d'Avinyó es planteja la immediata edificació del NOU PAVELLÓ POLIESPORTIU MUNICIPAL, que doni la possibilitat de desenvolupar una àmplia gamma d'activitats esportives i lúdiques en un marc confortable.

L'emplaçament escollit, que queda

recollit a la normativa urbanística de la població, és la dels terrenys del carrer Indústria, ideals tant per ser colindants amb els equipaments de les piscines i front del col·legi, com per ser situats a l'interior del nucli urbà. Això ha de comportar unes excel·lents possibilitats d'utilització alhora que una gran comoditat i flexibilitat.

Així doncs, la nova instal·lació polivalent municipal del PAVELLÓ POLIESPORTIU d'AVINYÓ, la construcció del qual s'iniciarà tot seguit i amb urgència, està destinada a ser una peça clau en el desenvolupament social dels habitants de la població, tant en l'àmbit esportiu com per a activitats escolars, culturals, musicals, així com tota una gran diversitat d'actes que necessiten una important amplitud i en què assisteixen un elevat nombre d'espectadors. L'Ajuntament s'ha plantejat que aquest nou equipament disposi dels espais interiors, exteriors, instal·lacions, i d'organització, etc. que possibilitin una àmplia gamma d'activitats.

La superfície total coberta (amb porxos) és d'uns 2193 m², i la superfície tancada completa és d'uns 2016 m².

El programa d'aquest nou equipament s'organitza en base als següents espais:

- Àrea d'accés comú a nivell dels vianants del carrer Indústria.
- Àrea de públic i/o d'espectadors

en un únic nivell i que es conforma amb:

- Ampli vestíbul, amb bar i un espai que possibiliti l'actuació com una sala d'actes interior, amb una superfície d'uns 80 m².

- Espai d'espectadors: àrea d'estada, accés general i grades, d'una superfície d'uns 290 m² i un nombre de seients fixes de 204 places.

- Serveis sanitaris de públic, d'uns 26 m².

- Pista poliesportiva, apte per a la pràctica de l'esport i preparada per a activitats culturals, musicals i de lleure d'una superfície, de 1012 m² i dimensions netes de 44 metres de llargada per 23 metres d'amplada, amb inclusió d'una cortina al centre de la pista que permetrà la utilització de la pista per a dues activitats simultànies. Disposarà d'il·luminació natural transversal als dos laterals antienvelliments, i artificial sectoritzada i amb diversos nivells. Tindrà dos accessos: un al mateix nivell que la base de les grades i l'altre a nivell de l'exterior per l'entrada de gran material.

- Àrea d'esportistes a nivell de la pista de joc, amb quatre vestidors d'equips (espai de bancs, dutxes col·lectives i sanitaris), dos vestidors per a àrbitres-monitors, despatx per a coordinador esportiu o responsable de la instal·lació, farmaciola, àmplia sala de musculació connectada visualment amb l'àrea

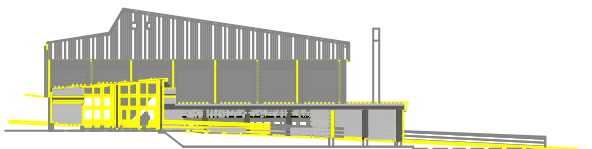
de joc i sanitaris de pista. Aquests espais ocupen una superfície d'uns 370 m².

- Àrea d'instal·lacions tècniques i espai de magatzem de materials, amb una superfície d'uns 126 m².

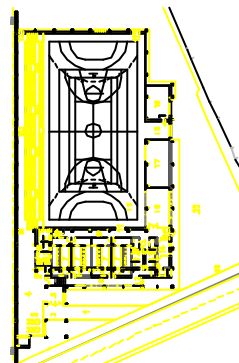
Es preveu la calefacció a tots els espais mitjançant aire impulsat, i el

confort climàtic d'estiu i extracció d'aire viciat amb potents extractors a la part superior lateral de la coberta. La producció d'aigua calenta és centralitzada. Tots els espais respecten la normativa en matèria d'accessibilitat de persones amb mobilitat reduïda.

Plànols del futur pavelló

Façana sud-oest

Planta

Façana sud-est

Llicències urbanístiques i d'activitats

Darrerament, a conseqüència de la instal·lació d'una indústria al nostre municipi, s'ha parlat molt d'urbanisme i de llicències d'activitats classificades. Dos temes apassionants dintre la gestió municipal i en els quals cal estar ben assessorats, per una banda, i mantenir uns criteris de coherència urbanística i mediambiental, per una altra.

Quan es parla d'urbanisme, no s'ha d'interpretar que s'està parlant dels permisos d'obres que una vegada o altra hem demanat a l'Ajuntament. Quan es parla d'urbanisme s'està parlant de la planificació urbanística del municipi, que equival a dir les condicions i normes que hauran de regir a l'hora de donar o no una llicència per poder executar una determinada obra.

Quant a les llicències d'activitats classificades, són aquelles que hauran de tenir totes les indústries o els establiments que vulguin portar a terme una activitat, ja sigui agrícola, industrial o tan sols l'obertura d'un establiment de qualsevol tipus de servei. Dins els tràmits d'obtenció d'aquesta llicència, diferents organismes - locals, comarcals o autonòmics-, segons el tipus d'activitat que es vol

portar a terme, hauran d'emetre els informes pertinents una vegada hagin comprovat que totes les instal·lacions proposades en el projecte estan dintre la legalitat vigent.

Ara bé, l'obtenció del permís per portar a terme una determinada activitat va estrictament relacionada amb la classificació urbanística del lloc on es vol ubicar l'activitat; és a dir, per poder fer una activitat industrial, prèviament, el terreny on es vol urbanitzar haurà d'estar declarat com a sòl industrial. Tot i així, no es pot donar el permís d'obres fins que no s'ha obtingut la llicència d'activitats.

A vegades, però, hi ha terrenys que no reuneixen cap dels requisits per considerar-los urbanitzables, ja que es troben en alguna situació de protecció que impedeix que es pugui donar cap tipus de llicència, a no ser que els polítics del moment es passin per alt un dels reptes que hauríem de tenir: preservar el desenvolupament d'un model territorial racional sobre la base de la definició del paper del sòl com a recurs i espai lliure, a més de combinar els interessos dels propietaris particulars amb els interessos col·lectius.

Com a conseqüència, aquesta manca de sensibilització portarà al fet que, a petició de qualsevol propietari, es comencin uns tràmits per urbanitzar uns terrenys que fins al moment no figuraven en cap proposta del pla general d'ordenació urbanística municipal. Per tant, pot portar a obrir un camí cap a un urbanisme a la carta en el qual quedarà poc espai per incorporar els interessos de tercers, és a dir, dels que poden veure's perjudicats, tant en termes socials com ambientals, per l'acció humana sobre aquest recurs natural.

No n'hi ha prou a dir que són altres administracions les que donen llum verda a projectes que estan destinats a degradar la vida i l'entorn natural d'un lloc en concret. És l'administració local, en aquest cas l'Ajuntament, qui ha d'emetre, abans que les altres administracions donin el seu vistiplau, un informe favorable o desfavorable de la proposta que té sobre la taula.

Per tant, sota l'aparença d'una simple opció urbanística, aquesta manera de fer d'alguns governants comporta una neta intenció ideològica i una colossal ignorància ecològica que els altres no podem passar per alt. O sigui, tal com deia algú, és un bell exemple d'això que ara s'anomena pensament únic: idees tan fermes com escasses i deficientes.

No es pot dir, emparant-se en

decisions d'altres organismes, que s'han fet les coses ben fetes i que han estat altres els que han donat els permisos per a la ubicació d'una indústria en un lloc que inicialment no estava programat en el planejament urbanístic municipal; i menys quan des d'aquestes mateixes institucions sempre es recalca el res-

pecte a l'autonomia municipal i que la decisió final sempre serà dels ajuntaments, que, en definitiva, seran els que acabaran donant o no les llicències d'activitats i els permisos necessaris per a la ubicació de l'activitat que es vol portar a terme.

Per tant, el que demanem als nostres

governants és més coherència urbanística i medi ambiental i menys demagògia.

**Grup municipal Independents
Demòcrates d'Avinyó (IDEA)**

La nevada

desembre de 2001

La ràdio municipal rep el novè Premi Avinyó de Cultura

Ràdio Avinyó és l'entitat que enguany ha rebut el IX Premi Avinyó de Cultura que atorga la Coordinadora d'Entitats Culturals i Esportives del municipi. L'acte de lliurament, al qual van assistir un centenar de persones, es va fer el passat diumenge 2 de desembre a l'església parroquial.

Durant l'acte de lliurament del premi, que cada any s'atorga en reconeixement a la tasca cultural social i humana d'alguna persona o entitat, es va fer un petit repàs de la trajectòria de la ràdio -una de les pioneres de la comarca- amb la presència d'alguns dels prop d'un centenar de membres que han format part de l'emissora en els seus vint anys d'existència.

Projeccions audiovisuals i tres taules rodones: una amb alguns dels fundadors de l'entitat, un altra amb els seus directors i, finalment, una amb els actuals membres de Ràdio Avinyó van formar l'eix central de l'acte, que es va acabar amb el lliurament, per part de l'alcalde d'Avinyó, del trofeu que instituïa l'entitat com a guanyadora del premi.

Durant una hora i mitja es va poder fer pal·lesa la dinàmica trajectòria

Lliurament del Premi Avinyó de Cultura el diumenge 2 de desembre

que ha fet l'emissora, inaugurada el 19 de setembre de 1981, no només en l'àmbit de la comunicació sinó també en la dinamització cultural i social d'Avinyó. Entre les activitats organitzades per l'emissora cal destacar fires, festes d'estiu, desfilades de moda, la primera elecció de la pubilla i les nits de l'esportista, entre altres.

També dins la celebració del Premi Avinyó de Cultura l'emissora municipal va organitzar una exposició al saló de plens de l'ajuntament amb

fotografies de les diferents etapes de la ràdio, cartells de les activitats que al llarg de la seva història ha anat organitzant l'emissora i alguns objectes relacionats amb el món de la ràdio.

El lliurament del premi coincideix amb l'any de la celebració del vintè aniversari de l'entitat i amb la distinció per part de la Diputació de Barcelona amb el Premi Rosalia Rovira al millor programa de producció pròpia per *S'ha imprès un crim*.

El mateix dia de l'entrega del premi de cultura Ràdio Avinyó va organitzar, per tal de celebrar el vintè aniversari, un dinar amb els membres i ex-membres de l'emissora, que va aplegar una

cinquantena de persones a l'escola Barnola. Tot i que en aquests moments l'emissora es troba tancada per problemes tècnics i d'infraestructura, és previst que quan s'adequin les noves

instal·lacions al tercer pis de l'ajuntament, un cop estigui fet el nou dispensari, la veu del poble torni a circular per les ones.

LA FESTA EN IMATGES

Imatge general de l'església el dia del premi

Taula rodona amb alguns dels fundadors de la ràdio

Dinar de membres i exmembres de la ràdio

Exposició dels vint anys de Ràdio Avinyó

Diari d'un gra de blat

Dia setze de juliol. Fa una calor espantosa. Els meus quaranta-dos germans i jo no ens aguantem de calor. La meva mare, l'espiga, diu que hem d'aguantar més.

Us juro que aquell soroll de música màquina no m'agrada gens i sembla que cada vegada s'acosti més, però no, no.

- Ai, mare. Tinc por. Això són trons i ja saps que em fan por.

- No, tranquil. Jo et faig companyia. Els trons ja s'acabaran.

Però els trons cada vegada s'acostaven més. Va dir la llavor:

- Mare, agafa'm que tinc por. Això és un terratrèmol.

Tot això és diferent. Fa massa calor, és sufocant, dins d'aquest dipòsit. És clar, fa molt vent i la palla marxa. Llavors jo vaig fer força perquè no se m'emportés però vaig sentir un crit que deia:

Se'n perden massa! Ajusteu el trill! I mentre jo em vaig distreure escoltant aquell soroll... ja vaig ser dins d'aquell dipòsit gran, quadrat, fosc, polsós... i vaig sentir que deien:

- El remolc! Tanqueu una cadeneta que s'està obrint!

Jo, ben espantada, vaig anar a parar a un altre dipòsit. Allí sí que estava esclafada, i molt.

Només vaig trobar dues de les meves germanes que estaven també

força escaldufades, sort que tant elles com jo érem quasi dalt de tot de la pila de gra i notàvem que anàvem baixant i baixant fins que només en va quedar una a sota nostra. Llavors vam haver de passar per una màquina que ens xuclava, llavors passàvem per dins d'un cilindre que estava ple de llavors petites i palla, es quedaven allà i no baixaven com jo; quan vaig sortir, quin mareig! Vaig veure que estàvem en un altre magatzem. Caram! Les meves germanes eren verdes! I elles em van dir que jo era de color vermell, allò era una injustícia, jo sóc més bonica de color marró i no pas de color vermell; però al cap d'una estona vaig sentir una persona que deia:

- Tu agafa les de la dreta, els grapissos, i posa-les en sacs. Seran les llavors per plantar. I tu, agafa les altres. El qui agafi els grapissos que els porti al molí!

Jo vaig pensar: sobretot que no em facin mal. Em van posar dins d'un sac, ai! Allà sí que feia calor, i molta!, estàvem tan apretades... calor, pols...

Llavors em van posar en una cambra amb més sacs.

Es va fer de nit, una nit fosca i llarga. Però a la nit jo no podia dormir perquè vaig sentir a dir que hi havia molts ratolins i molt a prop; vaig

pensar a fer guàrdia no fos cas que en vingués un. Quan era molt fosc, que només veia una petita cosa, vaig veure una superrata!, una rata supergrosse! Quin espant! I em va passar pel costat, però vaig tenir sort, no érem les més grosses de la cambra i, és clar, elles volen llavors grosses. Va passar de llarg, vaig tenir una gran sort.

Ja han passat molts dies. Això és un avorriment, va dir el nostre colega. Però tot de sobte vam sentir un soroll, ai!, aiii!, com si una porta s'obris; llavors vam notar com si cada vegada quedéssim més sacs, allò era molt estrany després de tant temps. Al cap d'una estona van agafar el nostre sac i... patam!

- On som? Què ha passat? Li vam demanar al nostre colega. I una llavor de cugula més experta que tots plegats ens va dir:

- No us amoïneu, som en un remolc. I nosaltres li vam dir:

- I això què vol dir?

I la cugula va respondre:

- Doncs que se'ns emporten cap a terra una altra vegada.

- Com és això? Vaig dir jo. Vol dir cap a casa?

- No per força... De fet, qualsevol terra on puguem créixer és casa nostra, va dir la cugula.

- Sí? No ho sabia -vaig respondre.

Ai!, ai! Això es mou massa i fa uns sorolls... catacruc! tarcatruc!...

Després d'un viatge bastant satraguejat, tot plegat frenen en sec i baixen el nostre sac i jo pensava:

podrien anar amb més de compte, no? En això no hi ha dret, tot el dia marejades i masegades d'un lloc a l'altre. Jo vaig dir:

- Aneu en compte que obren el sac!

I llavors un home es va carregar el sac a l'esquena, era el sac en el qual jo era a dins.

- Vigileu totes! Caiem dins d'una tramuja!

D'acord, no sé si es diu tramuja, però he sentit un home que deia:

- Poseu-les totes dins de la tramuja!

- Això es mou, ai!, ai! Que cauré; pufff!, puf! Per què em tiren terra a la cara? Jo no els he fet res. Ai!, ai!, cada vegada estic més sota terra!

- Ai!, obriu!. Ja n'hi ha prou de broma!

- Vols callar pesada -va dir la llavor de cugula- d'aquí a uns dies et faràs més gran i sortiràs un altre cop al Sol.

Uns mesos després...

- Cada vegada m'engreixo més, aviat no hi cabré, aquí, jo.

Quinze dies després...

- Ai! Em surten cames, però en tinc de més petites i de més grans.

Al cap d'uns dies...

- Ara cabells.

- Va, calla totxa, que són fulles -va dir la cugula.

Començo a tenir fred. Hi ha molts

ocells d'aquells que se'ns mengen. Jo tinc por. Ara comença a caure una cosa blanca.

-No, estúpida, és neu -va dir la cugula.

Uns mesos després... La neu es va començar a fondre, això vol dir que comença la primavera.

-Cugula, cada vegada ets més dolenta, carai! Tan guai que era veure el Sol, i tu tan alta me'l tapes tot. Tu cugula no ets de la colla, ets superdolenta! -va dir la llavor.

- Ara te n'adones, atontada, t'ho prendré tot.

Les altres espigues em defensaven i li deien a la cugula:

- Tu, dolenta, aparta't d'aquí!

Llavors contesta la cugula tota enfadada:

- Algun dia serem nosaltres, les cugules, que serem sembrades en majoria.

Llavors la llavor va sentir una màquina i va pensar:- Una màquina grossa s'acosta! Ai!

Quan la màquina estava sobre meu, va tirar un suc llefiscós i pudent, que ens va deixar mig ofegades.

Uns dies després a la cugula li anaven sortint taques grogues i negres, cada dia estava més pansida fins que es va arronsar del tot.

Després d'unes setmanes d'haver passat la màquina, aquell suc em donava ganes de créixer. Llavors va tornar a venir aquella màquina sorollosa de sempre i ens va tirar unes boles blanques que ens van donar una energia impressionant, vam sortir disparades cap al Sol.

Un dia, quan les meves espigues ja treien el nas, va venir una colla de gent que en van tallar unes quantes.

- Mireu, aquestes presumides se'n van d'aquí per guarnir rams -va dir una de les més petites i escarransides.

Cada vegada fa més calor i les meves espigues s'engreixen i es tornen grogues i, com més grogues es fan, més geperudes.

Dia catorze d'agost...

Fa una calor espantosa, les meves espigues fan molta xerinola, perquè els vaig explicar què els passaria quan vindria la màquina del terratrèmol.

Una espiga a l'altra:

- Sí, creu-t'ho que tu aniràs a una pastisseria, tu el que faràs és servir per pinso.

Al cap d'una estona... El soroll fort i la columna de fum d'una màquina...

Clàudia Roca.

Conte premiat per l'Òmnium Cultural als Jocs Florals de Sant Fruitós de Bages.

La llibertat d'expressió a Avinyó

Nous suggeriments

En el context democràtic en què vivim en aquests moments la majoria dels pobles d'Europa, més depuradament els 15 estats que formen part de la Unió Europea, tots els ciutadans tenim dret a exposar el que pensem referent als assumptes públics. Llavors, els que han d'estat elegits per vot popular, els prenen o no en consideració. És la seva responsabilitat.

En el Finestral núm. 33 (l'últim), se'm va publicar una carta escrita molt temps ha i dirigida a l'antiga redacció. Doncs bé, vull agrair molt sincerament al govern de CiU que amb el naixement del nou Butlletí d'informació municipal Octubre 2001, núm.1; sembla que vol posar en pràctica el meu suggeriment d'una revista local per molts anys. M'atreveixo a fer-vos tres suggeriments:

1r.- Les persones que en aquests moments ocupen càrrecs al consistori omplen 19 pàgines de **eL garRofí** núm.1. Els redactors només n'ompliu 9. Crec que hauria de ser més equilibrat.

2n.- Personalment penso que la revista hauria de tenir un preu, i que la compri qui vulgui; no dubto gens

que teniu llibertat per escriure el que penseu, però... hi ha una dita molt catalana que diu: «qui paga mana», si paga el ciutadà individual, vol dir, seguint aquesta filosofia, que mana el ciutadà anònim individual.

3r.- Si no vaig equivocat, en el vostre núm.1, no anunciieu la periodicitat que sortirà **eL garRofí**. Seria interessant al menys una revista el mes, tenint en compte que algunes de les notícies que es comenten (l'últim Finestral sortí el mes de maig) han perdut actualitat.

També voldria acabar, amb motiu del fet històric del canvi de la pesseta per l'euro com a nova moneda, en els 12 països de la UE el dia 1 de gener de 2002, que tots els ciutadans d'Avinyó hem d'estar molt orgullosos i il·lusionats de formar part d'aquest projecte dels EEUU d'Europa que intentem formar entre tots a poc a poc, però sense parar, i que serà un referent mundial, en què es respecten els «Drets Humans» individuals, i els «Drets dels Pobles» i les seves respectives cultures.

Ramon Vilarasau i Sallès

CARTES AL DIRECTOR

Benvolguts autors del butlletí **eL garRofí**, El meu nom és Rosa Pitart, vídua de Climent Prat, conciutadà d'Avinyó. Malgrat que ja fa més de cinquanta anys que amb el meu marit vam marxar a viure a la vila d'Esparreguera, sempre hem mantingut un lligam molt fort amb Avinyó.

Amb molta il·lusió, per part seva anàvem rebent periòdicament i de forma desinteressada els butlletins i revistes d'informació local. El fet és que en l'última publicació que he rebut he trobat un reportatge de l'antiga fàbrica de Cal Mateu. Recordo que el meu marit, que sovint em parlava dels seus records d'Avinyó, me n'havia parlat i sé la il·lusió que li hauria fet llegir el reportatge i veure's, fins i tot, en una fotografia de l'any 1930, quan ell tenia dinou anys.

La raó per la qual els escric és agrair-los la tasca tan bonica que vostès estan fent i com, amb els seus reportatges, porten a la memòria els llocs i gent que fa un temps van constituir la vila d'Avinyó. Molt agraïda,

Rosa Pitart i Gallén, vídua de Climent Prat i Aloy.

Solució del núm.1

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	B		B	A	G	E	S		P	A
2	A	M	I	G	A		E	L	E	S
3	L	A			V	I	C		S	I
4	S	O	M	I	A	R		S	O	L
5	A			A	R		C	A	L	
6	R	E		I	R	A				U
7	E	N		A	E	R	I		O	R
8	N	E	U		S	A		N		T
9	Y	L			A	L	Z	I	N	A
10		A	L	A		C		C	C	

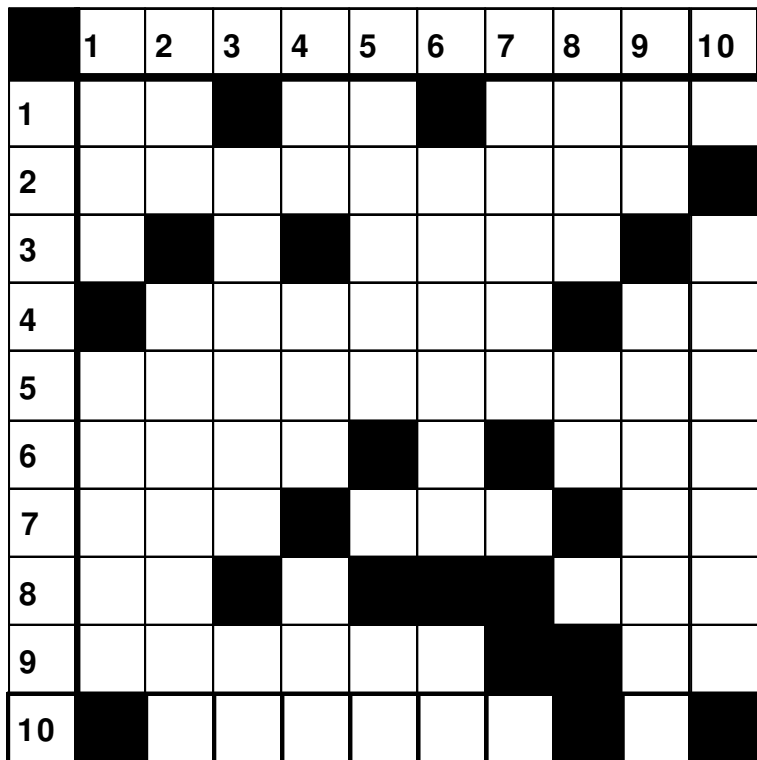
PASSATEMPS

Les diferències: passat i present del nou dispensari (1956-2001)

MOTS ENCREUATS

Queralt Armenteros

VERTICALS

1. Nom de lletra. Part per on s'agafa la paella.
2. Nota musical. Bolet que es troba als nostres boscos.
3. Plat típic avinyonenc. Metall preciós.
4. Primera persona del singular. Lletra triplicada. Utilitza.
5. Cereal típic del Delta de l'Ebre. Vocal. Consonant repetida.
6. Malvat. Gemec.
7. Unir amb fil i agulla. Primera vocal. Zero.
8. Poma sense principi. Déu egipci. Consonant.
9. Part del cos humà. Utensili per cuinar.
10. Inicial del poble. Rifa.

HORIZONTALS

1. Article masculí. Ara mateix. Signe de puntuació.
2. Criada del capellà
3. Inicial del nostre poble. Vocal. Flor que es regala per Sant Jordi. Cinquanta en números romans.
4. Rata petita. Símbol del cobalt.
5. Mare de Déu moreneta.
6. Arbre molt nadalenc. Consonant. Ase.
7. Clar, pur. Hidrocarbur. Abreviatura de senyor.
8. Article masculí. Zero. Xiquet.
9. Embolcall calcari de l'ou. Nota musical.
10. Pregària. Vocal.

*Postal finalista
de l'onzè Concurs
de Nadales,
de*

David Junyent.

(5è de primària,
CEIP Barnola)

el gARTROfí